

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izbaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 24 K, pol leta 12 K, in za četrt leto 6 K. — Naročnina Izven Jugoslavije 32 K. — Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se določa do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobiva list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo, če obsegajo 4 strani 40 vin., na 8 straneh 60 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat K 1.80. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 50 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. Nezaprtje reklamacije so poštine proste.

Regent Aleksander na Hrvatskem.

Vroče želje bratov Hrvatov in Slovencev, da obišče regent Aleksander, so se izpolnile — naš regent Aleksander se je mudil v dnevih od 22. do 24. junija na hrvatskih tleh v prestolnici v Zagrebu. Prva njegova pot je bila v stolno cerkev, kjer ga je pričakoval in pozdravil v svečani Škofovski obleki nadškof dr. Bauer, opravil zanj molitev, nakar se je regent podal h grobu Zrinskega in Frankopana ter položil srebrn lovorjevenec na grob hrvatskim županom.

H kosilu, ki ga je dal regent Aleksander, sta bila povabljeni tudi dva hrvatska kmata iz Gračana v svoji narodni noši. Vzradoščena nad regentovo ljubomljivostjo sta mu rekla: „O tem bodo govorili še

naši otroci in vnuki, kako smo bili kmetje od našega narodnega vladarja počaščeni, da smo z njim pristi mizi sedeli, jedli in pili in se razgovarjali. Hvala Vam, kraljevič, za to čast, ki ste nam jo izkazali! — Na slavnostnem obedu je imel regent Aleksander prekrasen, duhovit govor, kakoršnih je malo slišati iz ust vladajočih knezov, v katerem je radostnega srca povdarijal globoko zadovoljstvo, da se je po tisočletnem boju vendar enkrat uresničila želja troimenskega bratskega naroda Srbov, Hrvatov in Slovencev po združitvi v veliko skupno demovino. Hrvatski narod je regenta Aleksandra vsepovsod, kjer koli se je pokazal, sprejel navdušeno in slovesno z vsem sijajem in vdanostjo.

Regent v Sloveniji.

Ko je naš narod zaznal, da obišče regent Aleksander tudi Slovenijo, se ga je polastilo nepopisno navdušenje in koprneče želje, videti in stopati po slovenskih tleh prvič in imeti privikrat v svoji, sredini prvega narodnega vladarja, potomca junaške srbske vladarske rodbine z lavoriko na neštetih bojnih poljanah ovezanega slavnega voditelja junaške srbske armade, regenta Aleksandra.

Ko je ljudomili regent stopil na slovenska tla, je navdušenje naroda rastlo od postaje do postaje, od Brežič do bele Ljubljane je bila regentova vožnja nepretrgana vrsta navdušenega slavlja. Na vsaki postaji je regent stopil iz vlaka, pozdravil in odzdravil ljudstvu in se mu zahvaljeval za veličastne sprejeme. V Trbovljah je šel med rudarje in se z njimi prijazno razgovarjal. Regenta so spremljali ministrski predsednik dr. Vesnič, minister dr. Korošec ter minister dr. Kukovec. Vse postaje, zlasti bella Ljubljana, so bile v zelenju in v zastavah. V Ljubljani so bili na opoldansko kosilo med drugimi še tudi povabljeni škof dr. Jeglič, bivši tržaški škof dr. Karlin ter minister dr. Korošec. Za nad vse prisrčni sprejem se je regent zahvalil s sledičimi besedami, katere je izpregovoril s krepkim glasom: „Globoko ginjen se zahvaljujem za prisrčni sprejem, katerega mi je priredila Ljubljana in slovenski narod izražam svojo toplo ljubezen za vse brate Slovence.“ Po teh besedah se je v imenu vlade zahvalil minister doktor Korošec za izredno srčni sprejem in veličastne stolnike, s katerimi je naš narod pozdravil osvoboditelja Njegovo Visočanstvo, v katerega polagamo vse Slovenci vse svoje upre in nade. Z nepopisnim navdušenjem je ljudstvo sprejelo govor ministra dr. Korošca, ki je stal vsem Slovencem načelu v najhujšem boju za osvobodenje in zedinjenje naroda Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Med številnimi deputacijami, ki so se poklonile

regentu, je bila tudi ženitovanjska skupina iz Skofje Loke. Župan Škojeloški je v pristno domačih besedah kot pravi slovenski starešina pozdravil regenta in mu ponudil čašo vina. Regenta je ta mični dogodek izredno veselo iznenadil, trčil je z vsemi svati, prejel v dar šopek in velik kos pogače v cvetju. Ob tej prilikli se je pač videlo, da se čuti regent kot pravi sin naroda in da se čuti srečnega, ako je v čim ožjem stiku z narodom, od katerega ga ne loči nobena ograja. Prisrčno ljub je bil sprejel sedemletne dekllice v narodni noši, katera je s šopkom v roki pozdravila regenta. Med ploskanjem ljudstva in živio-klici je ljudomili kraljevi princ poljubil deklico. Kakor v Zagrebu, tako tudi v Ljubljani je bila prva regentova pot v stolno cerkev, v kateri je daroval škof dr. Jeglič sv. mašo. Na prisrčne škofove pozdravne besede se mu je regent zahvalil in priklonil. Le težko se je regent poslovil od bele Ljubljane, da obišče tudi naš zeleni Stajer. Pri vhodu v Savinjsko dolino na Vranskem je že od ranega jutra čakala na regentov prihod več tisočera ljudska množica. Vse je bilo okrašeno in vse hiše v zastavah. Po kratkem pozdravu je regent avtomobil zdrčal proti Zalcu, kjer je regent izstopil. Med tem časom so mu mlade deklice ovenčale avtomobil z venci in cvetjem. Nad vse ljubka prikazen regentova, ki mora osvojiti srca slehernega, kdor je tako srečen, da ga je videl, je pač najljubkejši teda, kadar stoji sredi naroda in se po domačem z njim razgovarja. Nad vso pričakovanje je bil regent sprejem v prijaznem Celju ob bistri Savinji. Ljudstva se je zbralo čez 20.000 oseb, da vidi in pozdravi svojega osvoboditelja in narodnega vladarja.

Po polnemu pomudi v Celju se je regent odpeljal proti Vojniku, Konjicam in Slovenski Bistrici. Vsi ti kraji so regenta Aleksandra sprejeli nad vse prijazno, vse so tekmovali med sabo, da draga gosta in njegovo spremljivo kar najveličastnejše.

Naš vladar v Mariboru.

Na predvečer prihoda.

Naš Maribor je videl v svoji sredini že marsikaterega visokega tujega gosta, nebroj tujih knezov in kronanih glav, toda vsi ti so bili le tuji, bili so pač gostje, ki nikdar niso čutili z narodom in narod ne z njimi. Toda sedaj, ko je naš narod zaznal, da prihaja v njegovo sredo kraljevi princ, njegov osvoboditelj iz tujega robstva, knez, ki je nas Slovence nazval svoje brate in nam priboril svobodo, sedaj se je polastila naroda nestrpo koprneča želja, da vidi na lastne oči svojega rešitelja in osvoboditelja in ga po tisočletnem suženjstvu pozdravi kot prvega narodnega vladarja na slovenskih obmejnih tleh. Od vseh strani so prihajali že na Vidov dan brezstevilne ljudske množine v Maribor. Celi dan in celo noč se je Maribor pripravljal, da kar najslavesneje pozdravi in sprejme svojega vladarja. Maribor je bil nad vse pričakovanje lepo okrašen, ves v zelenju in v zastavah. Na tisoči rök je bilo celo noč na delu, da okrasiti vse prostore, ulice, ceste in poslopja, le nekaj najstrupenejših nemškutarjev je moralno delati nečastno izjemo.

Pred prihodom.

Ze od ranega jutra je vladalo v mestu živahno vrvenje. Na tisoče in tisoče ljudstva je prihajalo v mesto; Maribor je bil podoben velikem mravljišču. Ob državni cesti, tam ob tiru koroške železnice je postavila Zveza jugoslovenskih železničarjev prekrassen slavolok z napisom: „Živel naš osvoboditelj! Drugi nad vse okusno okrašen slavolok je bil pred novim dravskim mostom. Ob obeh straneh, državne ceste je pričakovala regentov prihod tisočera množica od vseh strani. Krasen in nad vse očarajoč je bil pogled z novega dravskega mosta na v zastavah vihajoče mesto. Vse mestne ulice in vsi trgi so bili načlanci polni ljudstva, kojega Število se ceni nad 30.000 oseb. Prihite je narod iz Korotana, iz vseh Štajerskih obmejnih občin in naše Prekmurje je poslalo v Maribor čez 300 oseb.

Regent prihaja.

Le težko in nestrpo je narod pričakoval regentov prihod, vsaka minuta je bila uro dolga in zelo se je, da se kazalec na urah sploh niso premikali.

Ko je ob pol eni uri popoldne počil prvi strel iz topa in na to še drugih dvajset, so se sekunde čakanja spremene v dolge ure. Zelo se je, da je za trenotek nehalo biti vsako srce, za trenotek je zavladala grobna tišina, nihče se ni ganil, vse je zrlo in imelo upre oči proti onemu mestu, od koder so se že slišali prvi zvoki fanfar in vottom šumenu podobni živio-klici. Prišel je začeten trenotek: kraljeva garda na velikih konjih krasne postave ter 24 avtomobilov so naznajali, da se bliža on, v katerega oči so bile upre oči vseh — regent Aleksander. Med neprestani živio-klici, mahljanjem z robej je narod pozdravil regenta ves čas do prelep tribune pred rotovžem. Regent, krasna viteška postava, nad vse prikupljive zunanjosti je veš čas neumorno do tribune pozdravil in odzdravil zbranemu narodu.

Regent pred mestno hišo.

Med nepopisnim navdušenjem je stopil regent pred baldahin, kjer ga je mestni gerent dr. Leskovar pozdravil v imenu Maribora in cele severne Jugoslavije. Na gerentov pozdrav je odgovoril prestolonaslednik s krepkim, a lepo in milo donečim glasom: „Hvala Vam srčna za iskreni sprejem in pozdrav! Obljubljam Vam, da bom Maribor posestil še večkrat. Živel!“

Sprejem deputacij.

Regent je pred baldahinom pozdravila soprogata generala Maistra, mu izročila šopek, na kar se je regent razgovarjal z duhovščino na čelu ji škof doktor Napotnik in s poslanci. V mestni hiši je regent sprejel nad 100 deputacij, med temi vse naše krščanske organizacije. Deputaci Orlov je izrazil željo, da bi orlovske tabore dobro uspel. Nad vse prisrčno je tuji sprejel deputacijo Prekmurcov.

Regentova zahvala.

Po končanem sprejemu deputacij je regent v spremlju ministra dr. Korošca in gerenta dr. Leskovarja stopil na balkon mestne hiše. V trenotku, ko ga je narod zagledal, ni bilo živio-klicev ne konca in ne kraja. Ko se je nekoliko polegel vihar navdušenja, je zaklical regent: „Hvala Vam bračo Slovenec! Živel! Nato se je regent podal v Narodni dom na obed, katerega se je udetežilo okoli 110 oseb.“

Regent v stolnici.

Kakor povsod na svojem obisku, se je regent tudi v Mariboru podal v stolnico, kjer ga je stolni župnik sprejel z blagoslovljeno vodo, ga spremljal pred glavnim oltarjem in tam opravil predpisano molitev za vladarja.

Dar Rušanov regentu.

Nad vse prijazno je sprejel regent deputacijo Rušanov, o katerih je regentu primpomnil minister dr. Korošec, da so ravno narodno zavedni Rušani morali pretrpeti največja zasramovanja in pregajanja, nakar je kraljevič v svoji narodni navdušenosti zagrabil kar obe roki vsakega Rušana, jim stresel roke in se jim zahvaljeval za prestane žrtve. Deputacija Rušanov je izročila regentu v dar umetniško izgotovljeno košaro s pohorsko cvetlico „rododen-drum“. Regent je bil izvanredno vesel tega darila, katero je moralno stati pri slavnostnem obedu v Narodnem domu na mizi pred njim.

Regentovo slovo.

Po obedu se je regent točno ob 3. uri odpeljal proti kolodvoru, kjer ga je že čakal dvorni vlak. Ves čas vožnje na kolodvor ga je narod burno in navdušeno pozdravil. Na peronu so se zbrali vsi člani deželne vlade, škof dr. Napotnik s stolnim proštom dr. Matekom, dr. Leskovar, okrajni glavar dr. Lajnič, zastopniki uradov, šol, društev, župani, časniki, karji itd. Ko je prometni minister dr. Korošec dal znamenje za odhod dvornega vlaka, je zaigrala godba in narod je kakor orkan pozdravil v slovo odhajajočega ljudomilega vladarja. Ves čas je regent prisrčno odzdravil in še, ko je zadnji voz dvornega vlaka izginil izpred oči, ni bilo živio-klicev ne konca ne kraja.

Neizbrisni utis je napravil regentov obisk na nas obmejne Slovence, ki mu kličemo v slovo: Bog ga ohrani zdravega v blagor naše mile očetnjave!

Kmetska zveza za žensko volilno pravico.

Dne 18. junija je imel poslanec dr. Hohnjec govor za žensko volilno pravico. Njegov govor slove v glavnem tako:

Gospodje narodni poslanci! Doba, v kateri živimo, se imenuje in tudi mora biti demokratična, ljudska. Z vidika prave in pravične demokracije nam je tudi treba presojati predloženi volilni red za volitve v konstituanto. Izjaviti moram, da ni vsestransko demokratičen, ker odreka polovici ljudstva volilno pravico. Ženske ne bodo imele volilne pravice za konstituanto.

Gospodje poslanci! Po statistiki iz leta 1900 je bilo v Evropi kakih 300 milijonov prebivalcev in med temi 4% milijona več žensk kakor moških, tako da pride na 1000 moških 1035 žen. Prilično isto razmerje med številom moških in žensk vladu tudi v naši državi. Torej večja polovica našega naroda živi še v političnem podložništvu. Ce govorim o političnem podložništvu ženskega spola in sicer zaradi tega, ker ženske nimajo prava glasovanja, se morem sklicevati na sodbo železnega nemškega kanclerja Bismarcka, ki je rekel: Kdor nima glasa, nima prava.

Gospodje! Tisti govorniki, ki so zavzeli napram ženski volilni pravici odklonilno stališče, so povdarijali, da ni treba dati prava tistem, kdor tega prava ne zahteva. Ne vem, ali je to načelo v resnici veljavno ali ne. Pravo se mora dati vaš zato, ker je pravo. Gospod poslanik dr. Paleček je naglašal, da v naši državi ni ženskega gibanja in dr. Polič je omenil, da ženske niso pošiljale peticij, niso napravile jurisa na parlament itd. Gospodje, kar še ni, to se še lahko zgodi.

Med slovenskim ženstvom je jak pokret za volilno pravico žensk in sicer ne samo v krogih inteligence, marveč še posebno med delavskim in kmetskim ženstvom. Večkrat sem že slišal pripombo: „Da, da vi Slovenci ste za vse to, kar je moderno.“ Mislim, da to ne more biti za nas očitek, ampak samo priznanje. Dejstvo pa je, da ta pokret ni omejen samo na slovensko ženstvo, marveč da je tudi med srbskim in hrvatskim delom jugoslovanskega ženstva to gibanje pognalo močne korenine.

Gospodje! Povdaria se: „Zenska spada v hišo.“ To je bilo izročilo stoletij. Moderni gospodarski razvoj je v to izročilo napravil velike vrzelj. Ko je zavladala mašina, je domače delo žene omejila, spremnila ter razvredivila. Mašina je pognala ženske iz hiš na polje pridobitnega dela, v industrijo, trgovino, v šole, v urade in v razne poklicne splošne. Ako se je ženska hotela priživiti, je moralna nastopiti kot konkurentinja moža; ni pa bila možu konkurentinja samo pri delu, marveč še v veliko večji meri konkurentinja v socijalni bedi. In baš tukaj tiči jedro ženskega vprašanja; njegova mati je socijalna beda.

Politični ogled.

Jugoslavija. Odkar je potoval naš regent po Hrvatski in Sloveniji, je bilo politično življenje cele Jugoslavije osredotočeno na kraje, kjer se je mudil kraljevič. Sedaj je regent zopet v Beogradu, kamor so mu sledili danes tudi poslanci, da začnejo z delom v narodnem predstavništvu.

Italija. Italijanska zbornica se je sestala prvič po rešitvi vladne krize 24. junija. Pri tej priliki je podal novi ministrski predsednik Giolitti izjavil nove vlade. Zelo slabo se godi italijanski vojski v Albaniji, ker plašljive Lahe klestijo albanski vtaši prav pošteno. Italijanska vlada je začela zbirati čete, da bi jih odpolnila proti Albaniji. Pri tem zbiranju čet je prišlo do nevarnih uporov med italijanskim vojaštvom, ki noči v Albaniju. Ti vojaški upori so našli odmev med delavstvom po Gornji Italiji. Laški socialisti zahtevajo v zbornici, da odpokliče Italija iz Albanije vse čete.

Nemčija. Mirovna konferenca zahteva od Nemčije, da ne sme imeti stalne vojske, ampak le policijo v moči 80.000 mož. Nemčija mora uničiti ves

Ali ni torej s socialnega stališča potrebno in pravijo, da imajo tudi ženske besedo in pridejo do veljave, ko se določajo zakoni, ki urejajo naše narodno gospodarstvo in poedine panoge pridobitnega dela? In to tembolj, ker so žene polne najboljše volje za delo, da načomestijo izgubo delavnih moči, povzročeno vsled vojne.

V domači hiši je žena osredje familije. Prvi in glavni del odgoje je njenega naloga. Ona odgaja otroke k ljubavi do Boga in cerkve, naroda in domovine, k vdanosti državi; ona sadi in neguje v nežnih srceh otrok čustvo državne edinstvenosti, doživetje veselja in žalosti; ona vceplja v dušo otrok in drugih članov familije ljubezen do reda in dela, čustvo pravijočnosti in ljubezni do bližnjega. Te čednosti so poglavite državlja in državljanske kreposti. Ali ni tedaj vzgoja v rodbini prava in najvažnejša politična šola? Iz tega se spozna veliki pomen žene za razvoj državljanov, hkrati pa tudi potreba politične vzgoje žene same.

Poleg negovanja čustva društvenosti in državlja in čednosti ima žena še drugo politično nalogu. Njen naravni namen je materinstvo. Žena ima mnogo več sreca in zmisla nego moški za uboge, bolne, siromake, otroke, zapušcene. V njen delokrog spada zdravstvo, boj zoper alkoholizem, zaščita dece, delavk in javnih nameščenk. To so velike naloge socialne politike, ki jih ima izvršiti občina in država. Zato mora imeti žena vpliv na zakonodavstvo in to tembolj, ker moderna država stremi za tem, da uredi razmerje med možem in ženo, materjo in deco; v parlamentih se razpravlja o zakonskem pravu (ženitivem zakonu), o pravu familije, o varstvu mater, o odgoji dece itd. Zato nikdo ni bolj upravičen in bolj poklican nego žena, da sodeluje v odločilnih trenutkih pri določanju usode svojih otrok. Če se žena osvobodi neupoštevanosti, ki jo tlači, se dvigne tudi njeno doštanstvo, poveča se spoštovanje, ki ga ji dolgujejo njeni otroci in okrepi se rodbina.

Gospodje! Ti in drugi razlogi so dovedli žensko gibanje v mnogoterih državah do velikih uspehov tudi v političnem oziru.

Zato, gospodje, bi bilo dobro, da ta nedostatek popravimo. Se je čas za to. Treba bi bilo samo v 9. članu vstaviti besedo „ženska“, da ima torej volilno pravico vsak moški in vsaka ženska, ki dovrši 21. leto, in stvar je dovršena, Gospodje! Ce to storimo, se povzdignemo do demokratične višine, na kateri stoji veliki demokrat Wilson. S tem bo tudi naša država odpala en del in sicer velik del tistega dolga, ki ga dolguje narodno čutečemu, plemenito mislečemu in pozrtvovalno delavnemu jugoslovanskemu ženstvu. (Odobravjanje in ploskanje.)

svoj vojni material in izročiti vse svoje zračno brodovje. Po večjih mestih Nemčije so bili zadnje dni nemiri, ki so imeli cilj: izsiliti znižanje cen.

Irska. Uporno gibanje na Irskem se širi vedno bolj in bolj. Prišlo je že do krvavih bojev med Irmi in angleškimi četami. Na Irskem je sestavljena revolucionarna vlada, ki je vzpostavila lastne upravne oblasti, ki izdajajo stroge naredbe proti Angležem.

Madžarska. Madžarska vlada je odstopila in imajo Ogri sedaj vladno krizo. Socijaldemokratična delavska internacionala je sklenila najostrejši bojkot proti Madžarski, da jo odreže od vsakega uvoza in izvoza, ker je kazovala kriče bivše strahovlade na Madžarskem. Sedaj je bojkot proti Madžarski izveden v polnem obsegu. Ustavljen je ves promet z Madžarsko.

Grška. Mirovna konferenca je prisodila Grški turško ozemlje krog mesta Smirna v Mali Aziji. Ker niso hoteli izročiti Turki ozemlja Grkom mirnim potom, je začela Grška ofenzivo proti Turčiji pri Smirni. Grki so izvojevali nad Turki baje že veliko zmago.

stno množino podplatov in usnja za obutev, oziroma naj se dajo iz te živine dobljene kože na razpolago Gospodarski zadrugi za Prekmurje v Gornji Radgoni, ki pa mora potem te kože odposlati v svrhu predelave v domače tovarne in razpečati usnje ter podplate po svojih podružnicah v Prekmurju.

5. Zbor zaupnikov in shod Kmetske zveze odločno zahteva, da se pošlje v Prekmurje četudi zasečno izključno le krščansko-misleči učitelji in učiteljice, ker v nasprotnem slučaju je utemeljena trditve naših nasprotnikov, da učiteljstvo potom šolske vzgoje in s slabim vzgledom jemlje prekmurskemu prebivalstvu, ki čuti skozinsko krščansko, vero.

6. Protestiramo z ogorčenostjo proti delovanju nekaterih v Prekmurje poslanih uradnikov, ki ovirajo utrditev in okrepitev državne misli, ker vsljujejo v izvenslužbenem delovanju ljudstvu protikrščanske ideje in veri sovražne časopise. Le krščansko prepričanje je v Prekmurju tesno spojeno z državno mislijo. Ljudski vodje so se borili proti madžarskemu duhu in vplivu vedno vspešno, češ, oklenite se Jugoslavije, ker ona ne bo zatirala vašega krščanskega misljenja in prepričanja, kakor so delali to Ogri. Dotičnim uradnikom naj se pusti svobodno prepričanje in mnenje, pač pa zahtevamo, da se, če dotičnik ne mara čutiti s tukajšnjim krščanskim ljudstvom, ne vmešuje v politiko, ki žali to prepričanje ljudstva; a obenem zahtevamo uvedbo disciplinarne preiskave

proti vsakemu, ki bo kljub zaprošeni prepovedi na kakovosten si bodi način deloval proti krščanskemu prepričanju tukajšnjega ljudstva.

7. Protestiramo proti razširjavi našemu prepričanju sovražnih časopisov, ki na najbolj nesramen način blati naše duhovnike, naše voditelje, naše učiteljstvo, naše zadruge in zavode; zahtevamo od vlad, da vsakega, koji prihaja v Prekmurje z namenom delati razdor s tem, da ustanavlja in razširja našemu krščanskemu prepričanju nasprotno časopise, pazno zasleduje in mu njegovo delovanje v tem oziru z vsemi naši vladli na razpolago stojecimi sredstvi onemogoči. Protestiramo še posebej odločno proti početi nesramni gonji in hujskariji napram nekaterim gg. duhovnikom, ki so bili svojčas edini razširjevalci in nosileci jugoslovanske ideje in slovenske misli v Prekmurju ter so še danes voditelji ljudstva, ker se s tem, če se to nemoteno smie vršiti, izpodklopava pri ljudstvu zaupnost do svojih slovenskih voditeljev.

8. Shod zaupnikov izraža enoglasno Zahvalo slavnim vladam, ki nam je poslala za ravnatelja gimnazije v Mursko Soboto gospoda, ki zahteva odločno, da se tamošnji gojenci vzgojujejo v krščanskem duhu in protestiramo odločno, da se mu delajo od raznih strani v tem delovanju težkoče ter obenem prosimo, da vlad podpira našo namero in iskreno željo, da se pri tej državni gimnaziji ustanovi že spopetkom novega šolskega leta konvikt, da bo revnim a nadarenim prekmurskim in drugim slovenskim dijakom omogočeno obiskovati ta za Prekmurje velevažen način zavoda.

Sklenjeno in prečitano.

Beltinci, dne 20. junija 1920.

Mladinska organizacija. Dekliški in ženski tabor

za celo obojestransko zgornjo Dravsko dolino od Maribora do Dravograda se vrši v nedeljo,

dne 18. julija 1920.

na 800 m visokem hribčku pri lepi podružni cerkvi

Sv. Ignacij na Pohorju

v trški župniji Sv. Lovrenca nad Mariborom, 1½ ure od postaje „Brezno“, 2 uri od postaje „Sv. Lovrenc na Pohorju.“ Železniška zveza je tja in nazaj zelo negodna. Vlak od Koroške dospe v Brezno okoli ¾ ure zjutraj in se vrne popoldne okoli 16. (4.) ure. Vlak iz Maribora dospe v Brezno okoli ¾ ure zjutraj in se vrne popoldne okoli 18%. (7.) ure.

S p o r e d :

- Začetek tabora ob ¼. ure: procesija z Najsvetejšim, pridiga in slovesna sv. maša za dekleta in žene.
- Po sv. maši zunaj cerkve slavnostno zborovanje, govor deklet in žen iz posameznih župnij.
- Govor č. g. Marka Krajnc iz Maribora.
- Po taboru v cerkvi pete Marijine litani.
- Dekleta in žene iz Podravja in Pohorja! To je Vaš dan! Glejte, da bo tako veličasten, kakor je bil dekliški in ženski tabor na Brinjevi gori 20. junija. Takrat so se odlikovala ravno pohorska dekleta, ki so prišla celih 8 ur daleč na Brinje goro!

Odbornice Dekliških zvez in govornice, pridite nekoliko prej, da se pred službo božjo podrobneje pogovorimo o dekliški organizaciji.

Dekliške zveze! Naznanite takoj svoj odbor na naslov: „Zveza slovenskih deklet, Maribor, tiskarna sv. Cirila.“ Odbornice Dekliških zvez ene dekanijet, Snidite se kar najhitreje ter si osnujte dekaninski odbor, ki se stoji iz predsednic župnijskih Dekl. zvez! Dekanijski odbor si izvoli predsednico in tajnico. A tudi si naprosi izmed duhovnikov dekanije svojega duhovnega voditelja. Tudi dekaninski odbor naznane brž ko ga ustavite, na zgoraj navedeni naslov. — Dekleta! Ce hočete močno in trdno dekliško organizacijo, izvršite takoj in z veseljem naša navodila! Bolj ko boste same sodelovale, prej bo Vaša organizacija „Zveza slovenskih deklet“ izvedena. Brž ne do!

Dekliška zveza v Prekmurju. Tudi Prekmurje se gibljejo. V Ziški so si s pomočjo tamoznjih Šolskih sester že ustanovile Dekliško zvezo. Imajo svoje meščene shode z govorji in deklamacijami. 30. junija se prirede igro s petjem. Po orlovske taboru v Mariboru se bo vršil velik dekliški in ženski tabor v Prekmurju!

Velika orlovska slavnost v Jarenini.

V nedeljo, dne 4. julija, je v Jarenini dopoldne dekaninski dekliški shod, popoldne pa orlovske tabor z obširnim obsegom. Začetek dekaninskoga shoda je ob pol 11. ure s cerkvnim govorom g. Evalda Vraka, potem je zborovanje deklet na prostem. Govori Cilka Krekova in dr. Capuder. Popoldan ob treh je javna telovadba s prostimi vajami in telovadbo na orodju. Po telovadbi je prosta zabava s petjem, licitacijo in drugim. Prodajala se bodo najboljša jareninska vina; tudi za jedila je dobro preskrbljeno. — Dekleta in fantje iz Slovenskih goric in obmejnih krajev, prihite na to slavnost, da manifestiramo tu skupno za naše ideje.

Kmetska zveza.

Naznanila.

Shodi Kmetske zveze se vršijo: 4. junija po pozni sv. maši pri Sv. Lenartu nad Laškim; 11. junija po sv. maši v Guštanju na Koroškem. Na obih shodih govori urednik M. Krajnc.

Poročila. Resolucije

enoglasno sprejete na II. javnem shodu Kmetske zveze v Beltincih 20. junija t. l.

1. Zbor zaupnikov in celi shod zahteva, da se sme uporabiti žito, pridelano na zemlji veleposestev, ki se v lastni režiji obdelujejo, samo za Prekmurje.

2. Izvoz vsega žita naj se do tiste dobe prepreve, dokler vsi nepreskrbljeni sloji v Prekmurju ne bodo do žetve 1921 zadostno preskrbljeni.

3. Vsa nadprodukcija žita, živine itd. naj se sme razpečavati potom prostě trgovine v mejah Jugoslavije.

4. Za vso iz Prekmurja izvoženo živino, katere se po podatkih Vnovčevalnice za živino in mast vsaki teden nad 80 glav izvozi odtod, zahtevamo kot neko protikompenzacijo v izmeri odposlane živine zado-

Gospodarskstvo.

Pesnemajmo Amerikance!

V številki 9 "Gospodarskega lista", glasila hravat. slavon. gospodarskega društva kot osrednje za druge v Zagrebu je napisal gosp. Oton Frangeš kako zanimiv članek pod naslovom "Dječja gospodarska društva", ki se glasi v prevodu sledeče:

"V Severni Ameriki, kamor potuje toliko naših ljudi na delo, so gospodarska društva podobna našim, njih člani pa so dečki in mladenci v starosti od 10 do 18 let. Zdeto bi se, da je to neres, nično in za naše razmere neprikladno, vendar pa imajo ta deška društva tako lepo in važno nalogo. Dr. Velimir V. Stojković je proučeval ta društva v Ameriki in o svojih opazovanjih napisal prav zanimivo knjižico.

Naj toraj slišijo naši gospodarji, kakšna so ta društva in kaj je njih namen.

Amerikanski kmetovalec je v enem podoben našemu kmetovalcu. Tudi on se težko privadi novotarijam. Težko ga je prepričati o tem, da je n. pr. bolje sejeti korupo po vrsti, kakor pa z roko ali izbirat seme za prihodnje leto, že na steblu in ne iz že obranah oziroma obtrganih strokov.

Dečki je lažje prepričati take stvari, katerih se potem navadijo in drže tudi, ko so se postarali in postali samostojni gospodarji.

Ali sedaj razumete, kaj je dobrega na teh društih? Pa slušajte dalje, kako se dela v njih.

Vsi dečki in mladenci, katerim dovolijo starši, da pristopijo k tem gospodarskim društvom, plačajo malo članarino, izvolijo si predsednika, podpredsednika, tajnikal blagajnika in ostali odbor, prav tako, kakor odrasli gospodarji.

Zborovanj se udeležuje učitelj ali okrajni strokovni referent. Na teh zborovanjih se izjavi vsak mladi "član", s čim se bo pečal na gospodarstvu svojega očeta. Eden bo prideloval n. pr. korupo, drugi krompir, tretji bo odgajal preščka, četrti tele, peti perutnice, šesti piščeta, sedmi čebele itd. — Kar pač deček zamore in sme z dovoljenjem svojega očeta.

Ako si je kak deček izvolil n. pr. da bo prideloval korupo, izprosi si košček zemlje (njive) za se, pa to zemljo sam orje (ako je dovolj močan, drugače mu kdo pomaga) — sam seje, sam izbravši najlepše in največje štroke, (dokler je korupa še na polju) in jih zaznamuje s kakim trakom, da jih lažje spozna, sam obtrgava in sam spravlja korupo domov. Vse to dela deček po navodilu učitelja ali očeta. Deček, ki prevzame nalogo, da bo gojil svinje, dobi doma presička v starosti od 2 do 3 mesecov, ga sam krmi, snazi, goni na pašo itd.

Učitelj, ki vodi deško gospodarsko društvo, skribi za to, da dobe dečki čim boljše seme, da se jim dodeli dobra svinjska ali kokošja pasma, dobra vrsta sadnega drevja itd.

V Ameriki daje to dečkom država pod pogolem, da ji vrnejo toliko, kolikor so prejeli od nje semenja, jaje, telet, preščekov itd. Pri nas pa bo to storilo rado "Gospodarsko društvo" ako se kje ustanovi tako deško društvo.

Na jesen vsakega leta prirejajo se v šoli razstave proizvodov deškega dela. Vsakemu dečku je treba, da razstavi svoje najlepše štroke koruze, ali najlepše komade krompirja, kokoši, preščka in sličnega, predložiti pa mora razven tega svoje zapiske, koliko je obdeloval zemlje, kako in koliko gnojil, koliko pridelal, oziroma koliko je prigojil kokoši, petelinov, jaje, puric, ali piščet ali zopet, koliko je vagono prase iz početka, koliko ga je prirastlo razstave itd.

Ti zapiski morajo biti potrjeni od dveh odbornikov ali pa od predsednika deškega društva. Po tem kar so razstavili in zabelježili dečki, presoja razsodisce njihovo delo in deli nagrade.

Razstavi sledi izleti in igre, kar se vrši s splošnim veseljem in zadovoljstvom.

Kakor za dečke so v Ameriki taka gospodarska društva, tudi za deklice. V njih se kosajo v vrtnarstvu, mlekarstvu, sušenju sadja, perutninoreji, šivanju, pletenju itd. Poglejmo pa sedaj kakšno korist donaša tako igranje!

V Ameriki se je ugotovilo, da so se otroci v splošnem tako razumno poprijeli dela, da so daleč prekosili doneske navadnega polja. Tako so n. pr. tam doneski od 1 katastralnega jutra (oral) koruze okrog 50 kg, med tem ko so deški kukuruznjaki dajali 1400 do 1500 kg, da, najmarljivejši dečki so dobili celo črez 3000 kg koruznega zrnja na enaki površini zemlje.

V govedoreji, perutninoreji, vrtnarstvu in vsem, kar otroci in mladenci sploh pridelovati za morejo, ne zaostajajo njih uspehi nikjer za onimi odraslih gospodarjev, ampak jih mnogokrat presegajo jako.

Vzrok temu je dejstvo, da se mladina že zaradi razstave kosa med seboj, vsled česar dela z vso marljivostjo, kolikor ji pač dopuščajo moči; ona želi, da pokaže tudi svojim domaćim, posebno pa staršem, kako in koliko zna delati vsed česar se v nji budi volja in veselje do dela. Pri tem se ravna mladina po navodilih učitelja, kako ji je po najnovejših preiskušnjah vednosti postopati na polju, v vrtu in hlevu.

Tako iz mladeničev gotovo igraje postanejo napredni in marljivi gospodarji, katerim je delo veselje in njihov stan najdražje na svetu.

Na mladini obstaja svet — vsled česar bo na ta način iz vsakega dečka in mladeniča gospodarskega društva, ko postane mož, napreden gospodar in ker se je v mladosti navadil na društveno življenje, tudi pravi in vnet zadružnik. Kar je dandanes prvi pogoj

za gospodarski napredok posameznika in celega naroda.

Vidite, tako se dela v Ameriki! — Sedaj pa vas vprašam, ali ni to res lepa naprava in ali bi se ne dalo vpeljati tudi pri nas?

Kdor ima dobro misel in voljo, da je to mogoče, na, prosi uredništvo "Gospodarskega lista" za navodilo in pravila, da vidimo, ali bi ne zamogli tudi mi zgraditi na podlagi mladine našemu gospodarstvu boljšo prihodnost!

Tedenske novice.

Toča in neurje.

Velik up smo imeli, da bo letošnja dobra letina odpravila draginjo in pomanjkanje. Vse je kazalo tako lepo: vinogradi, sadonosniki in polje. Za 3 do 4 tedne smo bili v maju naprej napram letu 1919. Listi so že pisali o zgodnjih in blagoslovljenih letini. A prisel je deževen v viharen mesec junij. Deževalo je ves mesec junij skoro vsak dan. Poginilo je ogromno sena, mnogo ga je voda odnesla, oziroma poblatila. Žito je že od neprestanega dežja bilo zbito v tla — zgodnji krompir gnije in drugi sadeži so vsemi močno zaostali.

A to še ne bi bilo najhuje. Zadnje dni prejšnjega tedna pa je vsak dan toča obiskala različne kraje. Velik del Slovenskih goric in bogatega Dravskega polja je popolnoma ugonobljen. Najhuje pa je toča klestila v soboto, dne 26. junija, po Slovenskih goricah. Dobili smo o tej nesreči ta-le poročila:

Pesnica, 27. junija: Včeraj, dne 26. junija, okoli 5. ure popoldne, je prihrumela ob severozapadne strani grozna nevihta, kakoršne še stari ljudje ne pomnijo. Oblaki so stali silno nizko in so bili černosivi, široki bliksi so švigli na vse strani. Malo minut pred padanjem toče je nastal čuden mir. Soporno je bilo kakor v kotlu. Ptice so se poskrile v zavetja in so s čivkanjem naznajale hudo uro. Ljudje so hiteli pod streho, goveda je mukala. Bilo je kakor da se bliža sodni dan. In že se je odprlo nebo. Toča, debela kakor kurja jajca, je v oglatih kosih padala na rodovitne slovenogoriške livade. Zabučal je vihar, ki je rul drevje. Toča je padala v okolici Pesnice celih 5 minut neprestano brez dežja. V nekaterih trenotih so bila sadna drevesa skoro docela gola, ravnoko takto vinogradi. Žito, korupa, krompir, nepokošeno šeno, vse to pa je bilo v nekaterih minutah popolnoma zbito v tla. Ob državnih cestah Lajtersberg — Pesnica je ležalo toliko sadja, da je bila vse cesta ob straneh ped debelo pokrita. Le malokatero jabolko je še ostalo na drevesu. Toča je segala od železniške postaje Pesnica do lajtersberškega železniškega predora. Pisec teh vrstic je sam videl to-le čudo: Na lajtersberški cesti vštric posestva g. Babiča stojita med drugimi dve jablani. Spodnje drevo je popolnoma zbito, oropano bogatega sadu in po večini tudi listja. Sosednje drevo, ki je oddaljeno od prvega samo 10 m, pa je popolnoma ohranjeno. Tu je bila meja neurje. Toča je na nekaterih hišah razbila tudi strešno opeko, da je lilo v hiše in tudi tam napravilo ogromne škode. Kolikor mi je znano, je toča in neurje segalo v te-le župnije: St. Jurij ob Pesnici, Svečina, Gornja in Spodnja Sv. Kungota, St. Ilij, Jarenina, predmestna Mafera Milosti, Sv. Marijeta, St. Peter, Sv. Barbara, Smartin in Vurberg. Škoda je nepopisna. Odkod hočemo vzeti živila za sebe in delavce? Pri sedanji draginji in pomanjkanju denarja je pač nemogoče, da bi si jih mogli dovolj nakupiti. Zahtevamo takojšnjo pomoč od države!

Drugo poročilo pravi: V nedeljo, dne 27. junija, okoli 3. ure, je hudo neurje s točo, kateri je sledil velik nalin, ugonobil poljske pridelke velikega dela Ptujskega polja. Nastal je strašen vrtinec, ki je odkrival strehe, toča je padala nekaj minut suha in debela kakor srednji krompir. Bile so to cele kepe. Oh, kako je zgledalo po toči naše bogato žitno polje! Rumena rž in bujna pšenica je popolnoma posekanata in zbita v tla. Krompir leži gol po njivah. Nalin je odnesel gornjo rodovitno prst. Po nekod niti ni na njivah več razvidno, kak sadež je bil tam. Ko se je zopet zjasnilo, so cele trume ljudi hodile po širinem polju od Rač do Ptujskih gore. Po cestah in jamah je deroča voda nosila cele grmada žitnega klasja in izruvanega krompirja. Uničeni smo! Ce ne bo pomoči, kaj bomo z našimi otroci, kaj bomo dali delavcem?! Čudimo se, da še do danes, 30. junija, ko to pišem, ni ne mariborsko in ne ptujsko okrajno glavarstvo prav nič storilo, da bi se škoda čimprej cenila. Pa bodo menda oblasti nam ubogim kmetom še naprej pretirano predpisovalo dohodninski davek. Pojdite si sedaj, gospodje, ki vidite samo nas kmete kot vojne dobičkarje, trgovcev in verižnikov pa ne, gledat, kako je naše bogastvo! In vi socialni demokratje in komunisti, ki vedno kričite, kako se kmetu dobro godi: poglejte si našo nesrečo! Celo leto smo se trudili, a sedaj smo vsega oropani. Kričati in hujskati je lahko proti kmetu, a težave in nadloge trpeti z nami pa nihče ne ume. Ker se leto za letom ponavlja toča in proti njej nimamo obrambnih sredstev, ne bode druga nič pomagaio, kakor da naša Kmettska zveza ali pa kar vlada sama čimprej ustanovi državno zavarovalnico zoper škodo po toči. Zahtevamo, da se to čimprej izvede!

Dostavek uredništva: Slovenska Kmettska zveza je dne 30. junija poslala Jugoslovanskemu klubu naslednjo prošnjo: Hudo neurje s točo je dne 26. in 27. junija 1920 popoldne uničilo vinograde, oziroma sadno letino ter poljske pridelke v teh-le občinah: Gornja Sv. Kungota, Vrtec, Gradiška, Dobrenje, Pesnica, Ranca, Lajtersberg (del občine), Jarenina (del), Grušova, Dragučova, Sv. Marijeta ob Pesnici, Sv.

Peter, Duplek, Zimica, Žikarce, Korena, Sv. Barbara, Gorica pri Račah, St. Ilj (del), Rače, Podova, Sv. Marijeta na Dravskem polju in še nekaterih drugih mariborskoga okraja. V ptujskem okraju: Cirkovce, Sikole, Pleterje, Župečja vas, Rogoznica, Jirševci, Janževci, Vurberk in deli občin, ki mejijo na prej imenovane občine. Prebivalstvo omenjenih občin se nahaja v silno mučnem položaju. Ogoni večini je v označenih krajih uničena vsa letošnja bogatobetajoča letina. Celo krompir in koruza sta od toče in naliva tako prizadeta, da naši ubožni sloji niti teža živeža ne bodo imeli. Nujno prosimo vlado, da takoj da ceniši škodo, ki jo je toča in neurje napravilo v omenjenih občinah. Pred vsem prosimo, da se ceni škoda na poljskih pridelkih, sadju in vinogradih. Tudi prosijo davkoplačevalci v omenjenih občinah, da se jim ustavi plačevanje in odmera davkov. Za ubožne sloje, posebno viničarje, ki se nahajajo sedaj v največji bedi, prosimo, da jim vlada preskrbi živila. V omenjene občine se naj takoj pošteje dovolj semenke ajde, da njive ne bodo ležale prazne."

Visoka odlikovanja. Regent Aleksander je odlikoval ob priliku poseta Slovenije škofa Jegliča, predsednika Slovenije dr. Brejca in ministra dr. Korošca z redom Sv. Save I. razreda.

Viničarski shod v St. Lenartu v Slov. gor. V nedeljo, dne 27. junija, so se pri Sv. Lenartu zbrali viničarji in kmetski delavci iz Slovenskih goric. Posobno dobro sta bili zastopani župniji Sv. Lenart in Sv. Jurij. O organizaciji sta govorila urednik Žebot in tajnik Krepek. Za omenjeni župniji sta se izvolila odbora, ki bosta vodila naprej prepotrebno organizacijo kmetskega delavstva. Na koncu dobro uspešega zborovanja so bile sprejete te-le resolucije: 1. Zaupniki občine St. Lenart, zbrani na zborovanju JSZ pri Sv. Lenartu, toplo pozdravljamo uspešno in plodonosno delovanje JSZ in izjavljamo, da je uresničenje krščansko-socijalne ideje edini spas kmetsko-delavskih krogov, zlasti tudi viničarjev. 2. Pozivljamo vlado, da stopi pred ustavno voljeno zbornico čimprej z obširnim, temeljito izdelanim socijalno reformiranim načrtom in da storiti vse potrebno, da se izvede socijalno zavarovanje na široki podlagi, v katerem bi bilo preskrbljeno tudi za viničarje in kmete posle. 3. Pozivljamo vlado, da v najkrajšem času izvede preosnovno zastarelega viničarskega reda z dne 2. maja 1886 na Stajerskem in da nadalje izvede vse, da se položaj ubogih viničarjev in kmetskih delavcev čimprej zboljša in da se jim za zimo oskrbi po ceni obleka.

"Slov. Gospodar" pred poroto.

Vsi so se navalili na naš list: liberalci, samostojenči, nemčurji in socialni demokratje. Radi bi s tožbami uničili "Slov. Gospodarja", ki že nad 50 let krepko in neustrašeno brani pravice slovenskega kmetskega in delavskega ljudstva. Napravili so si tisti naši neprijatelji ta-le načrt: Urednik spravimo v ječo, listu pa z velikimi pravdnimi stroški onemogočimo izhajanje. A ne eden, ne drugi, črn naklep se jim ni posrečil. V jamo, katero so kopali našim urednikom, so se zvrnili sami.

Mesar, krčmar ter rezvizitor živine Habjan iz Šmarja pri Jelšah je tožil urednika Fr. Žebota radi poročila o napadu nemčurških in pretepaških samostojenčev na udeležence tečaja Kmettske zveze v Šmarju dne 22. jan. t. l. Dasiravno so divjaštva samostojenčev ob tem napadu obsojali celo naši neprijatelji, vendar se je mesar Habjan osmelil in je tožil Žebota pred poroto. Obravnava se je vršila dne 23. junija. Habjan je zastopal Šmarski avokat — liberalcev in samostojenčev — dr. Zabukošek. Žebota pa je zelo spremno zagovarjal mladi mariborski odvetnik g. dr. Alojzij Juvan. Sodišču je predsedoval sodni svetnik dr. Pihler. Obtoženec je nastopil dokaz resnice. Odlične priče, med temi deželnim poslanec in župan Vrečko in župan Stoklas, so potrdili dogodek, kakor jih je opisal "Slov. Gospodar." Habjanov zastopnik dr. Zabukošek je neugodni položaj, v katerem se je nahajjal mesar Habjan, takoj izrabil s tem, da je predlagal preložitev obravnave v svrhu zashišanja nobiv prič, čemur je sodišče ugordilo.

V soboto, dne 26. junija, pa je stal pred porotniki priljubljeni pisatelj in urednik Januš Golec. Tožili so ga Sedlarci, ali pravzaprav 20 vaščanov vasi Sedlarjevo ob Sotli, ki so bili v to nahajščani od liberalnih glavarjev. G. Golec je napisal za zadnjo številko "Slov. Gospodarja" leta 1919 in za prvi dne 1. 1920 podlistek, v katerem na šaljiv način opisuje vasi in prebivalstvo vasi Sedlarjevo in njega navade ter običaje. Dasiravno je g. Golec takoj po objavi tega podlistka pisal avokatu dr. Božiču, zastopniku Sedlarcev, da ni imel s podlistkom namena koga osebno žaliti, vendar so zapeljani Sedlarci tirali ta nedolžni podlistek pred drago poroto. G. Golec je nastopil do kaz resnice. Sedlarcev je namesto dr. Božiča zastopal vodja mariborskih mladoliberalcev dr. Koderman, g. Golec pa je zagovarjal dr. Josip Leskovar. Sodišču je predsedoval višji sodni svetnik Ravnikar. Obravnava je trajala od 9. ure dopoldne do 7. ure zvečer. Porotniki (predsednik župan Sterman iz Hardeka) so glavno vprašanje, ali je g. Golec kriv, zanikal z 9 proti 3 glasom. Predsednik sudišča je nato razglasil oprostilno razsodbo. Ubogi zapeljani Sedlarci morajo plačati ogromne stroške velike pravde in 3 advokate. Drag špas je to, če se pustijo ljudje zapeljati v tožbo od brezvestnih liberalcev.

Pravica je zmagala. "Slov. Gospodar" pa bode odslej še z večjo vnemo branil pravice slovenskega kmetskega in delavskega ljud

Mala naznanila.
Razna:

POZIV!

Vsled sklepa občnega zborna z dne 24. julija 1919 se je zadruža „Spar- und Darlehens-Kassen-Verein Oberradkersburg“ r. G. m. u. H.

Gorjani Radgoni razdržila in stopila v likvidacijo.

Likvidacije zadružne se je vpisala skladom okrožnega sodišča v Mariboru z dne 17. junija 1920. Firm. 565/20 - Gen. I. 71/28 v zadružni register.

To se naznača v smislu § 40 zadružnega zakona ter se ob enem pozivajo vsi upnikti, da prijavijo svoje terjatve do 24. julija t. l. v zadružni pisarni.

Spar- & Darlehenskassenverein Oberradkersburg r. G. m. u. H. v likvidaciji. 552

A 208/20-6

Prostovoljna prodaja nepremičnin.

V zapuščinskih zadevah po Juriju in Alojziju Meser dovoli se na predlog dedičev prostovoljna prodaja posetev, v. št. 50, 91, 113 davč. obč. Črmljenšak, ter 172 obč. Selce, obstoječih iz hiše, gospodarskega poslopnja in zemljišč, kie se vrši

dne 23. julija 1920, popoldne ob 13. ur.

na licu mesta v Črmljenšaku. Poslopja so cenjena na 1000 K, vsa zemljišča na 249571 K. Vzkrice cene so cenilne vrednosti, pod temi se ne prodaja. Natančnejši dražbeni pogoji se lahko upogledajo pri podpisani sočinjeni v uradnih urah.

Okradna sodnija pri Sv. Lenartu dne 15. junija 1920.

Jurij Juteršnik

atikar in pleskar, Maribor, Branislava ulica 8, se pripravlja za izvrševanje vseh v to stroku spadajočih del. 554

Fant 4 leta star se da za svojega. Povrašati je Vojaski trg 8, pri „Adamčič“ Maribor. 532